

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/171/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202514
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8813202514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, T. O., zast. Mgr. Martinom Šoffom, advokátom so sídlom Kalinčiakova 2729/10, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, zast. JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom Boženy Němcovej 22, Košice, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/113/2013-157 zo dňa 14.04.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Martina Šoffa, advokáta so sídlom vo Vranove nad Topľou, trovy odvolacieho konania vo výške 139,82 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný JUDr. Bohumirom Zaujecom, rozhodcom Arbitrážneho súdu v Košiciach, zo dňa 19.01.2012, sp. zn. 2C/2395/2012.

Vyslovil, že žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 39, 52 ods. 1 až 4; 53 ods. 1 až 3, 4 písm. r), ods. 5; 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, §§ 1 ods. 2; 17; 40 ods. 1, 2; 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a aplikoval Smernicu Rady 93/13/EHS.

Konštatoval, že vychádzajúc z aplikovaných zákonných ustanovení a zo zhodnotenia vykonaných dôkazov mal za to, že žalobný návrh podaný bol dôvodne.

Žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že boli porušené jeho práva ako spotrebiteľa. Žalobu podal na súde v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený 04.03.2013, žalobu na súde podal 12.03.2013, t. j. v čas.

Poistná zmluva č. 4342890144m zo dňa 16.10.2007 uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca bol spotrebiteľom, keďže zmluvu uzavrel ako fyzická osoba a pri jej uzatvorení nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Uvedené sa týka aj prejednávanej veci, pretože poisťňa zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačení tlačive žalovaného a s pripraveným znením bola žalobcovi predložená na podpis.

V čase uzavretia poisťnej zmluvy Občiansky zákonník vo svojom ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve považoval aj ustanovenie, ktoré od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Žalovaný mal za to, že záväzkový zmluvný vzťah medzi ním a žalobcom nebol v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, pretože podľa neho rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, pre čo má svedčať to, že je upravená v osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré žalobca podpísal osobitne a osobitne podpísal aj všeobecné podmienky žalovaného. Navyše podľa žalovaného žalovaný tým, že so žalobcom podpísal osobitné zmluvné podmienky, len akceptoval jeho vôľu riešiť spory v rozhodcovskom konaní, pričom táto vôľa žalobcu mala byť prejavená v ním podpísanom zázname o požiadavkách a potrebách klienta, ktoré mali byť vyhotovené pred samotným uzatvorením poisťnej zmluvy.

Súd z úradnej činnosti zistil, že rozhodcovskými doložkami žalovaného sa zaoberali aj iné súdy napr. KS v Prešove sp. zn. 16Co/20013 (neúplná sp. zn.), a to práve v kontexte s tvrdením žalovaného, že podpisom osobitných zmluvných dojednaní tvoriacich súčasť všeobecných poisťných podmienok malo dôjsť k individuálne dojednanej rozhodcovskej doložke.

Najvyšší súd mal za to, že rozhodcovská doložka nachádzajúca sa v poisťnej zmluve, ktorú uzatvára žalovaný so spotrebiteľmi v časti všeobecných obchodných podmienok, resp. osobitných zmluvných podmienok, nie je spotrebiteľom osobitne dojednaná. Praktickým dôsledkom takto upravenej rozhodcovskej doložky je to, že spotrebiteľovi sa fakticky odopiera možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy spolu so všeobecnými poisťnými podmienkami, obsahom ktorých je aj takáto doložka, reálne vopred vzdáva na účinnú právnu ochranu, núti spotrebiteľa k rozhodcovskému konaniu, pričom rozhodcovský súd vyberá žalovaný bez možnosti žalobcu podieľať sa na jeho kreovaní.

Rozhodcovskými doložkami zaoberal sa aj Ústavný súd. Z jeho rozhodnutia vyplýva, že z ústavnoprávneho hľadiska je možné dojednanie v podobe rozhodcovskej doložky pripustiť aj pre spotrebiteľské zmluvy, ale iba za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru budú účastníkom konania garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, t. j. spotrebiteľa, pričom dohodnuté procesné pravidlá budú garantovať spravodlivý proces (ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok pri uplatňovaní spotrebiteľovho práva).

V zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

V zmysle § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

V danej veci sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou dňa 12.03.2013 z dôvodu, že dňa 19. 01. 2012 vydal Arbitrážny súd Košice vo veci sp. zn. 2C 2395/2012 rozhodcovský rozsudok, ktorým mu bola uložená povinnosť do 5 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku

zaplatiť odporcovi sumu vo výške 51,45 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276 Eur. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený 04.03. 2013.

Žalobca napadol rozhodcovskú doložku z dôvodu, že táto nebola individuálne dojednaná, pretože nemohol ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky, ale len či ju podpíše alebo nie. Uviedol, že vydaným rozhodcovským rozsudkom boli porušené jeho práva ako spotrebiteľa.

Žalobca uzatvoril so žalovaným poisťnú zmluvu dňa 16.10.2007. Zmluvu dojednával so sprostredkovateľom a vo VPP v časti XV. je obsiahnuté dojednanie o rozhodcovskom konaní. Obsahom je dohoda poisťovne a poisťníka o tom, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. V závere všeobecných podmienok je ako osobitné zmluvné dojednanie pod číslom 01/2007 znovu dojednaná rozhodcovská doložka vo forme samostatnej tabuľky, s uvedením textu: „poisťník a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle časti XV. všeobecných poisťných podmienok. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.“

Na základe takto dojednanej rozhodcovskej doložky v poisťnej zmluve bol dňa 19.01.2012 pod sp. zn. 2C/2395/2012 vydaný rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice, ktorým bolo žalobcovi uložená vyššie uvedená povinnosť.

Rozhodcovská doložka sa tak stala súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú žalovaný v rámci svojej podnikateľskej činnosti použil v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu spotrebiteľov.

Kým Smernica vychádza zo vzorového okruhu nekalých klauzúl, slovenský zákonodarca upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok (arg. slovo „najmä“ v § 53 ods. 4 OZ). To znamená, že súdu nič nebráni judikovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa tzv. generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 OZ, a teda nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice alebo okruhu uvedeného v Občianskom zákonníku. Nemožno napríklad vylúčiť, že súd so zreteľom na ostatné zmluvné podmienky (čl. 4 ods. 1 Smernice) posúdi rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú bez ohľadu na jej znenie, teda že neobstojí žiadna rozhodcovská doložka a priestor pre rozhodcovské konanie bude len pri preukázateľnom individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľa.

Doložka uvedená v bode 2 Osobitných zmluvných dojednaní č.01/2007 k poisťnej zmluve č. 4342890144, ako aj v časti XV. VPP vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní.

O neprijateľnú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa rozhodcovskej doložky má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

Podľa obsahu spisu žalovaný ako dodávateľ preukázateľne nevysvetlil spotrebiteľovi význam rozhodcovskej doložky, rozdiel od zásad občianskeho súdneho konania, nepredstavil mu pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť súkromný „súdny“ proces a nedal mu po preukázateľnom poučení na výber rozhodnúť sa .

Aj procesné pravidlá rozhodcovského súdu ponímajúce kontraktúálnu inkorporáciu prostredníctvom rozhodcovskej doložky sú súčasťou zmluvného vzťahu a ako formulárový produkt podliehajú súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Ak povinný spotrebiteľ mal vyjednať súkromný „súdny“ proces, mal by nepochybne poznať tieto pravidlá. O týchto niet v spise ani zmienky a oprávnený sa tomuto problému v odvolaní vyhol. Preukázateľné poučenie sa musí týkať aj pravidiel arbitráže.

V rámci uzatvárania spotrebiteľských zmlúv sa dleri nezmieňujú o podrobnostiach a procesných pravidlách rozhodcovského konania. Získavanie podpisov spotrebiteľov pod údajné individuálne

vyjednanie má kampaňovitý rozmer. Tvrdenie o tom, že si takýto proces vyjednal spotrebiteľ a pritom nepoznal jeho obsah, je nedôvodné, zavádzajúce a nepravdivé so zreteľom na všetky okolnosti uzatváranie poisťných zmlúv, kde spotrebiteľovi ide o poistenie niečoho a nie o tom, že prípadne spory sa budú riešiť arbitrážou.

Štát má medzinárodný záväzok chrániť hospodárske záujmy spotrebiteľov (čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ). Príloha Smernice, ktorá obsahuje zoznam nekalých podmienok, ustanovuje pod písm. q/,... najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory nepodliehajúce právnym ustanoveniam, výhradne arbitrážou...“ Zmluva nesmie od spotrebiteľa vyžadovať, aby spory riešil výlučne akýmsi osobitným typom arbitráže, ktorá nie je upravená právnymi predpismi a kde rozhodcovia pravdepodobne nie sú povinní aplikovať príslušné hmotné právo.

Žalobca namietal neprijateľnosť rozhodcovskej doložky. Je potrebné objektívne posúdiť rozhodcovskú doložku a nie je rozhodujúca vôľa účastníka zmluvného vzťahu a v tomto zmysle ani jeho aktivita. Neprijateľná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a je povinnosťou nielen súdu, ale aj rozhodcu z tohto právneho posúdenia vyvodiť všetky právne dôsledky a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Toto konanie je prejavom nerešpektovania práv spotrebiteľov, resp. reflexiou absencie neustrannosti a nezáujatosti rozhodcu.

Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach sa ponúka napríklad osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Arbitráž môže fungovať, ale za transparentných podmienok ako efektívny prostriedok ochrany a keď aj spotrebiteľ rozumie, o čo v prípade rozhodcu ide. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v OZ. Naproti tomu nevhodné predkladanie podmienok predstavuje jednu z nekalých obchodných praktík (klamlivá obchodná praktika; § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; ďalej len „ZOS“). Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formulára, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera.

Žalovaný ako dodávateľ s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Dodávateľ musí počítať s tým, že plnenie z nekalej podmienky mu súd nemôže vymôcť.

Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa rozumie „najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody (pre porov. § 4 ods. 8 ZOS).

Žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah predmetnej doložky. Mohol ju buď prijať ako celok alebo odmietnuť. Obsah tejto rozhodcovskej doložky bol dodávateľom, žalovaným vopred pripravený a na jej obsahu žalobca nijakým spôsobom neparticipoval. Už len tento samotný fakt sponchybňuje tvrdenie žalovaného, že ide o individuálny návrh žalobcu na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní.

Inštitút individuálne dohodnutej podmienky je treba vykladať v súlade s cieľom Smernice, podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola pripravená vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice).

Z obsahu spisu a napokon aj tvrdenia samotného žalovaného nevyplýva, že by ako dodávateľ vysvetlil žalobcovi význam rozhodcovskej doložky, pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť tento proces a po preukázateľnom poučení mu dal na výber sa rozhodnúť. Ak spotrebiteľ mal vyjednať tento súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať. O nich však v spise tiež niet žiadnej zmienky. Preto tvrdenie žalovaného o tom, že takýto proces si dojednal spotrebiteľ, žalobca a pritom nepoznal jeho obsah, je z pohľadu vykonaného dokazovania neudržateľné.

V predmetnej veci trovy rozhodcu prevyšujú niekoľkonásobne vymáhanú istinu pohľadávky vo výške 51,45 Eur, pričom trovy rozhodcovského konania predstavujú 276,- Eur. Už len táto skutočnosť predstavuje neprimeranosť arbitrážneho procesu. Súdne poplatky sú pritom výrazne nižšie, pri sume 51,45 Eur by boli 16,50 Eur.

Rozhodcovská doložka jednoznačne nebola individuálne dojednaná medzi žalobcom a žalovaným. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, na základe ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Predmetná rozhodcovská doložka je neplatná z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu a jednoznačne boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa. Dôkazy, a to samotná poisťovná zmluva a jej prílohy, VPP a osobitné dojednania predložené žalobcom, takéto záver vyvodzujú. Z poisťovnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej uvádzalo, že jej súčasťou sú (ako predtlačенý formulár) Všeobecné poisťovné podmienky pre životné poistenie, a teda aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. v časti týchto podmienok. Na tom nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu obe strany podpísali (pokračovanie predtlačенého formulára) aj formulárovú časť odkazujúcu na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poisťovných podmienkach.

Individuálnym dojednaním nebolo podpísanie osobitných zmluvných dojednaní ako súčasti všeobecných podmienok žalovaného a individuálnosť dojednania nevyplýva ani z toho, že v tlačive o záznamoch a potrebách klienta je vopred predformulovaná všeobecná informácia o možnosti riešiť spory v rozhodcovskom konaní.

Preto je nesporné, že v rámci rozhodcovského konania boli pri rozhodovaní porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, teda práva spotrebiteľa, ako aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, konkrétne ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) a bola porušená taktiež zásada rovnosti účastníkov.

Preto žalobe ako plne dôvodnej vyhovel.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že uznesením zo dňa 07.11.2013, č.k. 11C/113/2013-145 už rozhodol aj o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku, ktoré nadobudlo právoplatnosť.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 v spojení s §§ 137 a 151 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že žalobca, ktorý bol v celom rozsahu úspešný, má právo na náhradu trov konania. Žalobca si náhradu trov konania uplatnil v žalobe, preto mu ich súd priznal, avšak tieto trovy v stanovenej lehote nevyčíslil a nešpecifikoval, z čoho pozostávajú v zmysle ust. § 151 ods. 1 OSP. Súď následne zistil, že z obsahu spisu žalobcovi žiadne trovy nevyplývajú, a preto súď v zmysle ust. § 151 ods. 2 O.s.p. výrok o trovách zmenil tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v danom prípade nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že súď prvého stupňa neobjasnil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil a nesprávne aplikoval zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka bola platná, individuálne dojednaná a v súlade s ňou a stanovenými podmienkami vo všeobecných poisťovných podmienkach rozhodoval stály rozhodcovský súď. Poisťovnú zmluvu navrhol žalobcovi uzavrieť tretí subjekt nezávislý od žalovaného, a to sprostredkovateľ poistenia D. F.. Z príslušných zákonných noriem upravujúcich sprostredkovateľskú činnosť vyplývajú povinnosti sprostredkovateľa, a to oboznámiť každého aj potencionálneho klienta so všetkými skutočnosťami k obsahu poisťovnej zmluvy a jej neoddeliteľných príloh, vrátane rozhodných ustanovení pre alternatívne riešenie sporov a následne vyhotoviť záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poisťovnej zmluve, ktorý obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku, ktorú žalobca mohol, ale nemusel podpísať. Súď prvého stupňa vôbec nezdôvodnil, ako sa vysporiadal s dôkazom žalovaného, a to so záznamom sprostredkovateľa

poistenia D. F., a to záznamom o požiadavkách a potrebách klienta, z ktorého jednoznačne vyplýva, že sprostredkovateľ poistenia informoval žalobcu o alternatívnej forme riešenia sporov pred rozhodcovským súdom. Súd tento dôkaz nevykonal a nepodrobil ho súdnemu prieskumu, preto je napadnuté rozhodnutie arbitrárne- Súd konal v rozpore so zákonom, keď „pripísal“ len tvrdeniam a výpovedi žalobcu a nehodnotil aj ostatné listinné dôkazy predložené žalovaným, a ktoré žalobca dobrovoľne podpísal na znak súhlasu so svojou vôľou. Súd nezrejml, prečo nevykonal výsluch sprostredkovateľa poistenia ako svedka, aj keď to žalovaný navrhol.

Poukazujúc na zákon č. 340/2005 Z. z. a citujúc ustanovenie § 33 ods. 4, 7, 8 žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval rovnako ako žalobca ako dobromyseľný účastník s tým, že všetky ustanovenia poistného vzťahu boli dojednané medzi žalobcom a sprostredkovateľom poistenia, a to i vrátane rozhodcovskej doložky. Jediným argumentom, nie dôkazom, bolo pre súd a žalobcu preukázanie ich tvrdenia o tzv. neprijateľnej podmienke v podobe rozhodcovskej doložky, len „dôkaz“ spočívajúci vo formálnom porovnaní textu rozhodcovskej doložky s textom obsiahnutým v § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka.

Žalovaný ďalej poukázal na výklad ustanovenia 53 ods. 4 súdom v spojení s výkladom ESD a namietal, že žalobca v Zázname o požiadavkách a potrebách klienta potvrdil, že mu boli vysvetlené veľmi jasne, zrozumiteľne a úplne všetky skutočnosti o všeobecných poistných podmienkach a ďalších náležitostiach zmluvy, spôsob mimosúdneho riešenia sporov formou popísanou v čl. XV. VPP a sám žalobca rozhodol o tom, kedy chce uzavrieť poistnú zmluvu a či vôbec túto chce uzavrieť. Súd prvého stupňa v rozpore s ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka tento deklaratórny písomný prejav žalobcu v odôvodnení rozsudku vynechal, resp. sa ho pokúsil bagatelizovať. Súd si musel byť vedomý judikatúry ESD C-478/99. Napadnutý rozsudok je arbitrárny a pre žalovaného prekvapivý. Súd sa mal vysporiadať s otázkami, ako postupoval sprostredkovateľ poistenia v čase pred uzavretím zmluvy a ako sa správal na základe doloženého písomného prejavu vôle sám žalobca.

Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutia ESD (napr. vo veci Korčkovská), na rozhodnutia Ústavného súdu SR (napr. vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2012 z 10.07.2013) a na Smernicu Rady 93/13/EHS a namietal, že súd prvého stupňa by nepochybne vec správne právne posúdil, ak by zistil skutočný stav veci, že odkaz v Osobitných zmluvných dojednaniach na text v časti XV. logicky nerobí Osobitné zmluvné dojednania súčasťou VPP, ale naopak, text v uvedenom článku VPP sa stáva súčasťou Osobitných zmluvných dojednaní, ktoré nie sú súčasťou VPP. Žalobca nebol nútený uzavrieť poistnú zmluvu bez rozmyslu so žalovaným, lebo v danej dobe poskytovalo na plne liberalizovanom trhu poistenie viac ako 26 poisťovní. Poistná zmluva sa neuzatvárala v majetkovej tiesni a vôľové a rozhodovacie danosti žalobcu v čase uzavretia poistnej zmluvy neboli ovplyvnené vidinou rýchleho zisku peňazí. Po vyhotovení informácie sprostredkovateľa došlo v navrhovateľkou určenom čase k vyhotoveniu návrhu poistnej zmluvy, ktorá bola navrhovateľkou a sprostredkovateľkou poistenia riadne podpísaná. VOP, ktoré odovzdal sprostredkovateľ poistenia navrhovateľke obsahovali na svojom konci jednoznačnú krátku a zrozumiteľnú vetu, ktorá bola umiestnená priamo nad deklaratórnym podpisom navrhovateľky o prevzatí VPP. Až po platnom uzavretí poistnej zmluvy nastala fáza dojednávania Osobitných zmluvných dojednaní, ktorých obsahom bola rozhodcovská doložka. osobitný odsek obsahujúci rozhodcovskú doložku je očividne aj graficky oddelený od samotných VPP miestom na podpis klienta potvrdzujúci prevzatie VPP. Nie je logické a mysliteľné, aby navrhovateľka podpisom Osobitných zmluvných dojednaní konala v omyle, keď sa domnievala, že znova podpisuje poistnú zmluvu alebo prevzatie VPP.

Pokiaľ sa konajúci súd pri rozhodovaní opieral aj o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6Cdo 1/2012, vedel, že dovolací súd tu nerozhodoval v merite veci a dovolanie odmietol pre procesnú neprípustnosť.

Odporca v odvolaní ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2008 z 01.04.2009, vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2012 z 10.07.2013, II. ÚS 255/2010, Smernicu Rady 93/13/EHS a na judikatúru ESD a Najvyššieho súdu SR a ďalej namietal, že v dôsledku vyžitia dohody o rozhodcovskom konaní obsiahnutej v poistenej zmluve došlo ku zníženiu predpokladaných tzv. gama nákladov zahrnutých do ceny poistenia pre spotrebiteľa, a teda ku získaniu materiálnej výhody pre spotrebiteľa ako odraz tejto výhody.

Podľa odporcu je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná a platná a rozhodcovský súd vykonal prvotné konanie v skrátenej forme so zohľadnením všetkých noriem aplikovateľných aj v rámci ochrany spotrebiteľa.

Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca v odvolaní zároveň vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi Krajského súdu v Prešove JUDr. F. X. pre jeho subjektívnu aj objektívnu zaujatosť.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a námietky proti postupu prvostupňového súdu v procese dokazovania, resp. hodnotenia dôkazov sú irelevantné. Je nepochybné, že predmetná poisťná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a neplatnosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo VPP a v Osobitných zmluvných dojednaniach je neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. rozhodcovská doložka je formulovaná v čl. XV. o VPP a je súčasťou neprehľadného textu písaného malými písmenami splyvajúcimi s ostatnými zmluvnými podmienkami. Žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah predmetnej doložky. Mohol ju prijať, alebo odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol vopred pripravený a na jej obsahu žalobca nijako neparticipoval a rozhodcovská doložka znemožnila žalobcovi možnosť zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu. Rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca podpísal rozhodcovskú doložku, pretože nemal inú možnosť, pokiaľ chcel uzatvoriť poisťnú zmluvu. Z doložky nevyplýva, že by bol informovaný o rozdieloch medzi súdnym a rozhodcovským konaním, o rokovacom poriadku rozhodcovského súdu a pod. Poistnú zmluvu aj s obsahovými poisťnými podmienkami dala žalobcovi sprostredkovateľka poistenia na podpis, pričom mu ukázala miesta vyhradené ne podpis, čo žalobca realizoval bez toho, aby si podpisovaný materiál prečítal, nakoľko bol rozsiahly a písaný drobným písmom. Výsluch sprostredkovateľky D. F. žalobca nežiadal a námietka žalovaného vo vzťahu k nevypočítaniu sprostredkovateľky je len účelová, keďže sprostredkovateľka si nemôže pamätať bližšie okolnosti uzatvárania predmetnej zmluvy v roku 2007. Jedná sa pritom o finančnú agentku školenú žalovaným, ktorý ju riadil a usmerňoval pri uzatváraní zmlúv, teda sa jedná o zaujatú osobu. V konaniach pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 11C/120/2013, 16C/127/2013, 13C/15/2013 boli vypočítaní sprostredkovatelia poistenia, ktoré pracovali pre žalovaného a z ich výpovedí vyplynulo, že neboli upozornení na podstatu inštitútu rozhodcovského konania. Nebol im vysvetlený a pri školení riadiacimi pracovníkmi im bolo povedané, že záujemca o poistenie musí podpísať aj všeobecné poisťné podmienky aj osobitné zmluvné dojednania, pretože inak k uzatvoreniu zmluvy nedôjde. Tvrdenie žalovaného, že žalobca mal možnosť nepodpísať osobitné zmluvné dojednania, je zavádzajúce, nakoľko aj pri ich nepodpísaní by platila časť XV. VPP, ktorá upravovala výlučné riešenie sporov rozhodcovským súdom. Samotný rokovací poriadok rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa oproti súdnemu konaniu. Dôvodom neplatnosti rozhodcovskej doložky je aj skutočnosť, že rozhodcovský súd vyberá žalovaný. Časť VPP označenú ako Osobitné zmluvné dojednanie nie je možné považovať za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku a nesvedčí o tom ani obsah Záznamu, na ktorý žalovaný v odvolaní poukazuje. Aj nárok žalovaného na zaplatenie sumy 51,45 eur je v rozpore s dobrými mravmi, pretože predstavuje akúsi zmluvnú pokutu pre žalobcu v prípade ukončenia poisťného vzťahu, pričom táto suma je tiež predformulovaná vo VPP, a to v ich časti XVII. ods. 7a bez možnosti jej zmeny alebo individuálneho dojednania, pričom výška sankcie nebola žalobcovi známa. V prejednáwanej veci boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Súd prvého stupňa rozhodol správne.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 209,73 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich mu z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 24.11.2014 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“) (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

V rozhodcovskom konaní možno rozhodovať len spory, ktoré účastníci konania pred súdom môžu skončiť súdnym zmiernom (§ 1 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastníkov rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (§ 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť (§ 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.).

Účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu (§ 17 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

Odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolačný súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými.

K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd na doplnenie konštatuje:

Účastníci konania uzavreli dňa 16.10.2007 poisťovnú zmluvu č. 4342890144, predmetom ktorej bolo životné poistenie s obsahom špecifikovaným v predmetnej zmluve.

Pri uzavretí zmluvy žalobca podpísal vyhlásenie, že bol oboznámený so Všeobecnými poisťovnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy. Súčasťou všeobecných poisťovných podmienok sú aj osobitné dojednania č. 01/2007 k predmetnej zmluve. Podľa týchto osobitných zmluvných dojednaní žalobca so žalovaným, okrem iného, vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu s tým, že toto ustanovenie chápu ako rozhodcovskú doložku.

Osobitné zmluvné dojednanie k poisťovnej zmluve žalobca podpísal v deň podpisu poisťovnej zmluvy.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje správny záver prvostupňového súdu, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V predmetnej veci je rozhodcovská zmluva predformulovaná na tlačive žalovaného, pričom podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia.

Spotrebiteľ, ak si želá niečo z určitých dôvodov, minimálne sa predpokladá, že vie, prečo chce niečo individuálne vyjednať. Skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formulovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy, neodôvodňuje záver, že žalovaný preukázal osobitné vyjednanie.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa

vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 M Cdo 9/2012.)

Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad.

K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvého stupňa neposudzoval komplexne znenie čl. XV. VPP po predchádzajúcom posúdení osobitných zmluvných dojednaní, pretože práve tieto obsahujú hmotnoprávnu dohodu o uzavretí rozhodcovskej doložky, odvolací súd konštatuje, že súd nemal najmenší dôvod na to, aby vylúčil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok len kvôli nadpisu, ktorý ani nekorešponduje s presným označením inštitútu „individuálne dojednaného zmluvného ustanovenia“.

K odvolacej námietke žalovaného, že zo znenia rozhodcovskej doložky vyplýva, že bola predtým vysvetlená žalobcovi tretím nezávislým subjektom a bola jednoznačne individuálne dojednaná odvolací súd uvádza, že žalovaný v priebehu konania pred prvostupňovým a ani odvolacím súdom uvedené tvrdenie nepreukázal. Za individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky nemožno považovať podpísanie osobitných zmluvných dojednaní vo formulárovej zmluve.

Zákon charakterizuje spotrebiteľskú zmluvu tak, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné poistné podmienky, ktoré boli pripravené vopred pre veľký počet spotrebiteľov sú súčasťou zmluvy a tieto žalobca ovplyvniť nemohol. Zo znenia rozhodcovskej doložky, obsiahnutej v časti XV. Všeobecných poistných podmienok vyplýva, že všetky spory sa mali riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom.

Takáto rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, lebo je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, resp. vo VPP inkorporovaných do takejto zmluvy a nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná, pričom vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Pokiaľ ide o ustanovenie zmluvy Osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007, odvolací súd konštatuje, že vyššie uvedené platí aj pre predmetné ustanovenie zmluvy, pretože v tomto ustanovení je opätovne obsiahnutá povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu tak, ako je to uvedené vo Všeobecných poistných podmienkach.

Zo znenia VPP aj ustanovenia zmluvy Osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007 nevyplýva nič iné, len povinnosť žalobcu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

K odvolacej námietke žalovaného, že sprostredkovateľ poistenia mal v zmysle zákona splniť zákonnú povinnosť, a to vyhotoviť tzv. záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poistnej zmluve, ktorý obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku, ktorú žalobca mohol, ale nemusel podpísať, odvolací súd konštatuje, že aj keď sprostredkovateľ poistenia je osobou nezávislou od žalovaného, nepochybne poistné zmluvy, VPP aj Záznam o požiadavkách klienta sú formulármi žalovaného a postavenie sprostredkovateľa vo vzťahu k žalovanému nemôže rozhodujúce okolnosti zmeniť, alebo inak ovplyvniť. Dokonca sám žalovaný v odvolacej námietke uviedol, že záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poistnej zmluve obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku. Uvedené svedčí v prospech záveru, že rozhodcovská doložka bola žalovaným vopred naformulovaná.

Súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania náležite a správne posúdil, že v danom prípade predstavuje rozhodcovská doložka neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská doložka, od ktorej rozhodca Arbitrážneho súdu Košice odvodzoval svoju právomoc rozhodovať vo veci, nebola žalobcom individuálne dojednaná. Žalovaný v prvostupňovom a ani v odvolacom konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu tvrdeniu, že žalobca bol riadne poučený o dôsledkoch „uzavretia“ rozhodcovskej doložky.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd ustálil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, v ktorom žalobe žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodcu JUDr. Bohumíra Zaujeca Arbitrážneho súdu Košice vo veci sp. zn. 2C/2395/2012 z 19.01.2012 vyhovel, je správne.

Ako nedôvodná bola posúdená námietka zaujatosti voči sudcovi Krajského súdu v Prešove JUDr. F. X., lebo menovaný sudca v predmetnej veci nerozhodoval.

Preto odvolací súd rozsudok v súlade s ustanovením § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V odvolacom konaní neúspešný žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, preto mu ich odvolací súd priznal, a to celkom vo výške 139,82 Eur, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia á 61,87 eur + 2 x režijný paušál á 8,04 eur, spolu 139,82 Eur. Odvolací súd nepriznal odmenu za uplatnený úkon preštudovanie spisu na OS Vranov nad Topľou dňa 04.07.2014 majúc za to, že odmena za tento úkon je zohľadnená v úkone prevzatie a príprava zastúpenia, za ktorý bola odmena priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.